Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31395
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

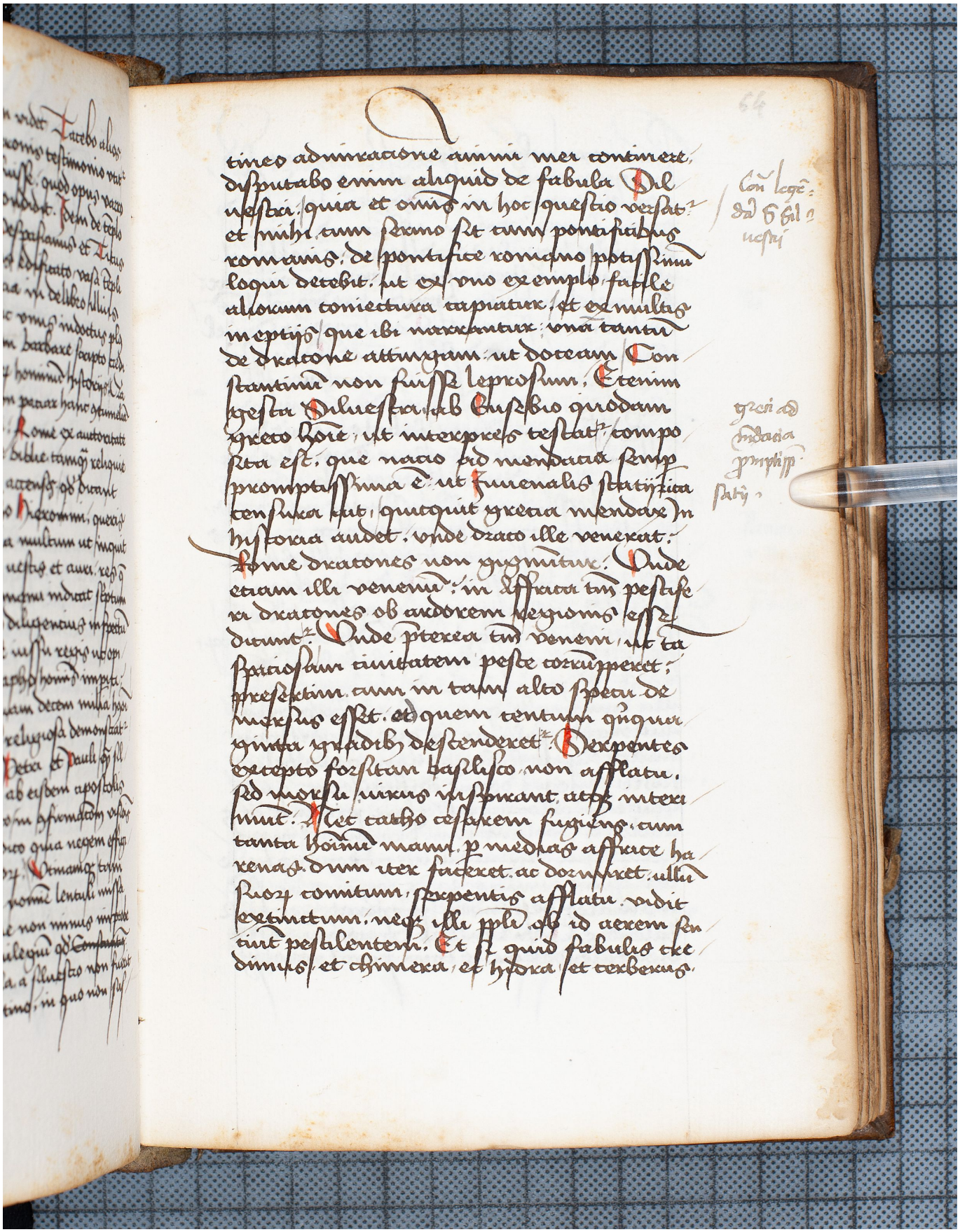

64

tineo admiratione animi mei continere,
disputabo enim aliquid de fabula Dil
uestra, quia et omnis in hoc questio versat
et mihi cum Petro sit cum pontificibus
romanis, de pontifice romano potissimum
loqui debebit. ut ex uno exemplo facile
aliorum coniectura capiatur, et ex multis
inepti quae ibi narrantur, una tantum
de dracone attingam, ut doceam Con
stantinum non fuisse leprosum. Etenim
gesta Dilucestra, ab Eusebio quodam
greco Romae, ut interpres testatur, compo
sita est, quae nacta ad mendacia semp
promptissima e, ut Iuvenalis satirica
tenuerat, quoquit graecia mendax in
historia audet. unde draco ille venerat?
Rome dracones non gignuntur. Unde
etiam illi venenum? in Africa tam pestife
ra dracones ob ardorem regionis esse
dicunt. Unde praeterea tam venenum, ut ta
patriosam civitatem peste corrumperet;
praesertim cum in tam alto specu de
mersus esset, et quem centum quinqu
ginta gradibus descendere? Serpentes
excepto forsitan basilisco non afflatu,
sed morsu vivos interimunt, atque intere
munt. Et cathio caesarem fugiens, cum
tanta hominum manu, per medias aviae ha
renas, dum iter faceret, ac dormiret, ullum
suorum comitum serpentis afflatu vidit
extinctum, neque illi pol, ob id aerem sen
ciunt pestilentem. Et si quid fabulis credi
mus, et chimera, et hydra, et cerberus,

Con lege: ad 6 Gal. uestri

greci ad mendacia promptissimi satyr.